

РЕШЕНИЕ

№ 11280

гр. София, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разгледа докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20231110107904 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделски земи /ЗСПЗЗ/.

Образувано е по жалба от Л. Т. Д., ЕГН: ***** против Решение № *** от 24.01.2023 г. на Общинска служба по земеделие „****“, с което се отказва възстановяване на правото на собственост на наследниците на ИСВ в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на недвижим имот – Пасище от 6,734 дка в местност „З“ в землището на кв. „Г“, представляващо ПИ с проектен идентификатор ***** по КККР на кв. Г, одобрен със Заповед № РД-18-27/03.04.2012 г.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност и неправилност на административния акт. Жалбоподателят основава искането си на влязлото в сила Решение от 06.03.2022 г. по гр.д. № 7080/2001 г. на Софийски районен съд, с което на основание чл. 11, ал. 2 ЗСПЗЗ е признато за установено, че наследниците на ИСВ имат право да им бъде възстановено правото на собственост върху имота. Иска се отмятана на решението на ОСЗ *** и постановяване на решение, с което на основание чл. 10, ал. 1 от ЗСПЗЗ да бъде възстановено правото на собственост върху процесния имот на наследниците в съществуващите /възстановими/ стари реални граници.

Органът, издал административния акт - Общинска служба по земеделие „****“ с писмено становище от 31.03.2023 г. оспорва жалбата. Изложени са съображения, че съдебното решение, по иск с правно основание чл. 11, ал. 4 от ЗСПЗЗ не обвързва ОСЗ да издаде решение за възстановяване на правото на собственост, а възстановява правото на ищите да придобият качеството заявители. Съответно ОСЗ следва да прецени дали са налице предпоставките за реално възстановяване на имота или е налице пречка и наследниците следва да бъдат обезщетени по реда на чл. 10б ЗСПЗЗ. Излагат се доводи, че в случая съществува пречка за реалното възстановяване на собствеността върху процесния имот, доколкото същият не представлява земеделска земя по смисъла на чл. 2 от ЗСПЗЗ, тъй като са налице мероприятия за задоволяване на обществени нужди, които са безспорно

установени в хода на инициираното административно производство. Сочи се, че част от територията е одържавена с Акт № 6998 на 22.8.1967г., за изграждането на улици и детски ясли. Останалата част от имота, както и съседни на него са предоставени за Б възел БКС „М” на основание Протокол №4/25.04.1979г. В терена са изградени сгради и предоставени на БКС „М”, като същите имат обща застроена площ от 562 кв.м., които са приети с АКТ №16 от 1992г., съгласно предоставения протокол по административната преписка. В следствие на издадените актове за държавна собственост, за терена има съставен акт за общинска собственост *****/08.11.1999г., с площ от 15 дка, като същият е актуван на основание чл. 2, ал. 1, т.6 от ЗОС и чл. 30, ал. 4 от ППЗОС. В хода на преписката е установено, че трябва да се извърши допълнително идентифициране на имотните граници, поради обединяването му с друг имот. За процесния имот е издаден проект за изменение на кадастрална карта и кадастралните регистри с №25-144394-18.05.2022г. и констатира, че в него подадат само една част от сградите, които са подробно описани по вид и площ. Общата застроена площ в проектния имот е в размер на 382 кв. м., като при идентифицирането на имотните граници е участвал единият от наследниците.

Поддържа се, че при поставянето на решението си ОСЗ е съобщило всички събрани по административната преписка доказателства и е отказало възстановяване на процесния имот, поради това, че същият не отговаря на посочените в чл. 2 от ЗСПЗЗ основания.

Отделно се сочи, че мероприятията са реализирани преди влизане в сила на ЗСПЗЗ, поради което същите се считат за строежи на държавни предприятия и не следва да се реституират, независимо дали са построени законно или не.

Софийският районен съд като взе предвид горното намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена от лице, притежаващо качеството наследник, видно от приложеното по делото Удостоверение за наследници в законоустановения по чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ срок.

Видно от представения по административната преписка Нотариален акт том I, ***, рег. ***, дело № **** от 10.06.1931 ИСВ т. Г е признат за собственик по наследство от ССС и давностно владение на недвижими имоти в землището на с. Г, между които и пасбище в м. „З“, цялото от около 10 дка, при съседни по нот. акт: ББ БЛ, БА и река.

Съгласно чл. 11, ал. 2 ЗСПЗЗ лицата, пропуснали да подадат заявления в срока по ал. 1, могат да установят с иск срещу съответната общинска служба по земеделие само с писмени доказателства правото да възстановят собствеността си върху земеделските земи. Такъв иск е бил заведен от наследници на ИСВ, било е образувано гр.д. №7080/2001 г. по описа на 45 състав на СРС. С постановеното Решение от 06.03.2002 г. е признато за установено по искове по чл. 11, ал.2 ЗСПЗЗ по отношение на ПК „М”, че СВТ., МИВ ЙИВ, ЙСП ДСМ, ССТ СТР ИТЙ ЦДС БИС, ЕИФ, ГИМ ЗЗК, ИЗР, ЯЯЯБ, ИИД и СИВ, имат право да им бъде възстановено правото на собственост върху пасбище от 6.7 дка, в м. „З”, землището на с. Г, при съседни; ББ БЛ, н-ци на ММ и река

Въз основа на заявление вх. № *** от 26.08.2002 г. от ИИД за възстановяване правото на собственост на наследниците на ИСВ и на основание Решение на СРС от 06.03.2002 г., 45 състав по гр.д. №7080/2001 г. Поземлена комисия Община М е издала Решение №672 от 26.08.2002 г., с което е признато правото на собственост на наследниците на ИСВ в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следните имоти: Пасище от 6.700 дка (шест дка и седемстотин кв.м.), пета категория, находящ се в землището на Г в местността З, при граници съседи: ВБ, БЛ, БАи, Заявен с пореден № 1 от заявлението и установен с Нотариален акт т.1, ***, рег.***, д.№****/10.06.31 г.

С обжалваното Решение №****/24.01.2023 г. на ОСЗ *** по заявление вх. № *** на наследниците на ИСВ е постановен отказ да се възстанови правото на собственост на наследниците на ИСВ в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следните имоти:1. Пасище от 6.734 дка (шест дка, седемстотин тридесет и четири кв. м.), пета категория, местност З, ПИ с проектен идентификатор ***** по КККР на Г одобрени

със Заповед № РД-18-27/03.04.2012 г. на Изпълнителния директор на АГКК, при граници (съседи): ПИ с идентификатор ***** ПИ с идентификатор ***** ПИ с идентификатор ***** ПИ с идентификатор ***** ПИ с проектен идентификатор ***** ,заявен с пореден По 1 от заявлението и установен с Нотариален акт т.1, ***, рег. ***, дело № **** от 10.06.1931 г.

В решението е посочено, че правото на собственост не се възстановява поради това, че имотът не представлява земеделска земя по смисъла на чл. 2 от ЗСПЗЗ и Собствениците подлежат на обезщетение по реда на чл. 10б, ал.1 от ЗСПЗЗ.

С писмо рег. Индекс и дата 8600-28/22.04.2002 г. на СО Район И е посочено, че обект: Б възел БКС „М“ поземлен имот ***** кад.лист ***** с местоположение до къмпинг „В“ не попада в терен за който има одобрен подробен устройствен план /ПУП/. Вследствие на издадени по-рано актове за държавна собственост с №№ ****/87г. и 280/93г., за терена има съставен акт за общинска собственост *****/08.11.1999г. с площ от 15дка. Имота е актуван на основание чл.2, ал1, т. 6 от ЗОС и чл.30, ал.4 от ППЗОС .Върху терена са изградени сгради на БКС „М“ с обща застроена площ 562 кв.м.В Държавен в-к бр.30 от 1999г.е публикувано Решение №14щ/15.02.1999г. на Столичен общински съвет относно приватизация на БКС „М“ ЕАД. В район „И“ е постъпило писмо с вх.№ ДИ-12-0СР 6/26.06.1998г. на СОАП. Предоставена е документация от БКС –„М“. Терена е предоставен на БКС „М“ на основание Протокол №4/25.04.1979г. статия 35 , Протокол №4/25.04.1979г. статии 36, Протокол от 25.02.1981г. като приемници на активи и активи и пасиви ма П „БКС“. Същите протоколи са представени по административната преписка.

Бият възел е законен строеж, приет с акт образец 16 през 1992 г.

Първоначално с Акт за държавна собственост № ****/31.08.1987 г., на основание Заповед № 9/25.11.1986 г. на Министерството на финансите е актуван следния имот: неурегулиран терен (Б възел), заедно със склад от 100 кв. м строен 1980 г., склад от 9 кв.м, строен ***** г. и павилион -28, строен 1981 г., към него като приложение 1 е отразено че се придават и следните съоръжения и сгради:

- 1.Канал Б
- 2.Завод Б възел:
- 3.А) бетонарка; б) ел. Част
- 4.Склад- 1 бр.
- 5.Гаражна клетка - 1 бр.
- 6.Цистерна за вода на колесар.
- 7.Каптаж за вода.
- 8.Силози за цимент - 2 бр.
- 9.Графопост.
- 10.Шнекове - 2 бр.
- 11.Склад за проби.

Процесният имот е актуван с Акт за общинска собственост *****/08.11.199 г. , на основание чл. 2, ал. 2, т. 6 от ЗОС и чл. 30, ал. 4 от ППЗОС. , както и с Акт за общинска собственост №*****/13.03.2017 г. на основание чл. 59, ал. 1 от ЗОС.

По делото е назначена, изслушана и приета СТЕ, която съдът кредитира като компетентно изготвена.Вещото лице е проучил всички приложения по делото документи. Направил са справки в „Службата по геодезия, картография и кадастър София“ и в НАГ - София и Софийски кадастър. Използвал е цифров модел от кадастралната карта на процесния имот, както и е взета извадка от действащия регулационен план на гр. София от ГИС СОФИЯ и извадка от кадастралния план на гр. София, действал до приемане на

кадастралната карта и стар кадастрален план. Извършен е оглед на имота. Вещото лице е установил, че процесния ПИ ***** по действащата КК на гр. София е застроен с „Б възел“ с всички необходими сгради и съоръжения за функциониране на същия (приложение 1 - сателитна снимка). Сградите и съоръженията са построени в периода 1980 - 1983 г. Заключено е, че имота е застроен и са изградени съоръжения, подпорни стени, площадки, канали, силози и др., необходими за функционирането на Бия възел, т.е. осъществени са строителни дейности и мероприятия по смисъла на чл. 24, ал. 2 и 3 от ЗСПЗЗ и § 1 в, ал. 1 и 2 от ДР на ППЗСПЗЗ върху процесния имот. Строителството е осъществено през периода 1980 -1983 г. и отговаря на строителните изисквания и правила към момента на построяването. В съдебно заседание вещото лице е разяснил, че процесният имот с проектоидентификатор ***** не е нанесен като такъв в ККР и представлява част от нанесения имот с идентификатор *****.

Вещото лице е установил, че процесния ПИ ***** съгласно ККР на гр. София, с. Г, попада в земеделска територия, за друг вид производствен, складов обект съгласно приложение 2 - извадка от ККР. В съдебно заседание той уточнява, че става въпрос за грешка в кадастралната карта, вероятно поради пренасяне на данни от КВС. Той разяснява, че съгласно общия устройствен план на гр. София, процесния имот попада в урбанизирани територии - терени за озеленяване, за градски паркове и градини (видно от извадка от ОУП на гр. София - приложение 3).

Съгласно чл.14 от ЗСПЗЗ общинската служба по земеделие се произнася с решение относно: 1. възстановяването на правото на собственост върху земи в съществуващи или възстановими на терена стари реални граници.; 2. възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи в нови реални граници с план за земеразделяне; 3. признаването на правото на собственост при условията на § 4 - 4л.

Съгласно чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ лицата, пропуснали да подадат заявления в срок, могат да установят с иск правото да възстановят собствеността си върху земеделските земи, като въз основа на постановеното решение общинската служба по земеделие при спазване изискванията на този закон определя земите, върху които се възстановява собствеността. Видно от посочената разпоредба, в случаите, когато съдът е уважил иск с правно основание чл.11,ал.2 от ЗСПЗЗ, въз основа на съдебното решение общинската служба по земеделие следва да издаде само решение относно земите, които се възстановяват, т.е. решение по чл.14, ал.1,т.1 или т.2 от ЗСПЗЗ.

В разглеждания случай с Решение №672 от 26.08.2002 г. на Поземлена комисия Община М е признато правото на собственост на наследниците на ИСВ в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следните имоти: Пасище от 6.700 дка (шест дка и седемстотин кв.м.), пета категория, находящ се в землището на Г в местността З, при граници съседи: ВБ, бр.Л, БАи, Заявен с пореден № 1 от заявлението и установен с Нотариален акт т.1, ***, рег.***, д.№****/10.06.31 г.

С обжалваното Решение № *** от 24.01.2023 г. на Общинска служба по земеделие „***“ се отказва възстановяване на правото на собственост на наследниците на ИСВ в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на недвижим имот – Пасище от 6,734 дка в местност „З“ в землището на кв. „Г“, представляващо ПИ с проектен идентификатор ***** по ККР на кв. Г, одобрен със Заповед № РД-18-27/03.04.2012 г.

В процесния случай в производството по чл.14, ал.3 ЗСПЗЗ спорът между страните е дали са налице условията за възстановяване на имота в стари реални граници или за него следва да се определи обезщетение по чл.10б ЗСПЗЗ. Съгласно чл.14, ал.3, изр.трето от ЗСПЗЗ, според която при жалба срещу решение на общинската служба по земеделие, районният съд решава спора по същество, т.е. съдът служебно следва да събере доказателства и да прецени налице ли са условията за възстановяване на имота в стари реални граници.

С обжалваното решение слага край на реституционната процедура след като вече е признато правото на собственост на наследниците на ИСВ в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния недвижим имот Пасище от 6,734 дка в местност „З” в землището на кв. „Г”, представляващо ПИ с проектен идентификатор ***** по КККР, административният орган е преценил, че не са налице условията за възстановяване на имота в стари реални граници и се дължи обезщетение по чл.10б ЗСПЗЗ. То следва от разпоредбата на чл. 18д, ал. 2 от ППЗСПЗЗ, съгласно която общинската служба по земеделие определя имотите или частите от тях, върху които не може да се възстанови правото на собственост в съществуващи или възстановими стари реални граници, поради обстоятелствата, посочени в чл. 10б, ал. 1 , чл. 24, ал. 2, 3 и 4 и чл. 29, ал. 1 ЗСПЗЗ.

Настоящият съдебен състав споделя извода на административният орган и счита, че постановеният акт е законосъобразен.

Съгласно чл.24, ал.2 ЗСПЗЗ, правото на собственост на държавата върху земеделски земи, предоставени на научни, научно-производствени и учебни заведения, включително и на Министерството на транспорта, на местата за лишаване от свобода, на семеипроизводствени и племенни стопанства, овощни разсадници, пепиниери и маточници, на горски разсадници и на ловни стопанства и на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, доколкото са необходими за тяхната дейност, се запазва в размер, съответстващ на основната им дейност, определен от Министерството на земеделието, храните и горите след вземане мнението на заинтересуваните ведомства.

В Решение №№ 102/10.06.2015 г. по гр.д. № 386/2015 г., I г.о. ВКС, решение № 457от 9. 12. 2011 г. по гр. д. № 1591/2010 г. на ВКС, I г.о., както и в решение № 677 от 5.11. 2010 г. по гр. д. № 826/2009 г. на ВКС, I г.о. е посочено, че не подлежат на възстановяване земеделски земи, намиращи се в границите на урбанизираните територии /строителните граници на населените места/ или извън тях, върху които има осъществени мероприятия по чл.10б ЗСПЗЗ, вр. пар.1в ДР ППЗСПЗЗ /изброяването е неизчерпателно/ или проведено мероприятие по чл.24, ал.2 ЗСПЗЗ, служещо за задоволяване на съответните важни държавни и обществени нужди. Налице е пречка за реституция и в хипотезите, при които, макар върху конкретния имот да няма изградени постройки и съоръжения, същият попада в очертанията на терен, включващ и други имоти, зает от проведено единно комплексно мероприятие.

При преценка относно наличие на пречка за възстановяване на собствеността по смисъла на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ, е необходимо да се изследва не дали имотът е застроен,а дали като цяло е зает от реализирано комплексно мероприятие на държавата, по отношение на което и незастроеният терен има обслужващо значение - Решение №137/4.11.2013 г. по гр.д. № 2383/2013 г., II г.о. ВКС.

Съдът счита, че в процесния случай от наличните по административната преписка писмени доказателства и от приетата и кредитирана като компетентно изготвена СТЕ се установява, че върху подлежащият на възстановяване имот изцяло е реализирано мероприятие, съставляващо Б възел.

В Решение № 183/1.11.2016 г. по гр.д. № 702/2016 г., I г.о. на ВКС е прието, че разпоредбата на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ не въвежда изискване да са били спазени процедурите по отреждането на терена за строителство или за друго мероприятие на държавата, за законност на строителството, както и за предоставянето на сградите или другите съоръжения за стопанисване на определена държавна организация. Не е установено изискване и за площта на сградите и вида на конструкцията им, както и за начина им на прикрепване към земята. **Достатъчен е обективният факт на извършено строителство или за осъществено друго мероприятие на държавата**, за да се отрече възможността за възстановяване на собствеността върху земята в реални граници по реда на ЗСПЗЗ. Процесният случай напълно съвпада с прието разрешение.

На основание чл. 143, ал. 3 АПК ответникът има право на разноски и такива следва да му бъдат присъдени за сумата от 400 лева- депозит за вещо лице.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172 от АПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Л. Т. Д., ЕГН: ***** против Решение № *** от 24.01.2023 г. на Общинска служба по земеделие „***“, с което се отказва възстановяване на правото на собственост на наследниците на ИСВ в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на недвижим имот – Пасище от 6,734 дка в местност „З“ в землището на кв. „Г“, представляващо ПИ с проектен идентификатор ***** по КККР на кв. Г, одобрен със Заповед № РД-18-27/03.04.2012 г.

ОСЪЖДА Л. Т. Д., ЕГН: ***** да заплати на основание чл. 143, ал. 3 АПК на Общинска служба по земеделие „***“ съдебно-деловодни разноски в размер на 400 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-София-град в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____